

عفت در نگاه

نگاه حرام، علاوه بر این که به علت فراهم آوردن زمینه‌ی گناه، تحریم شده است، مستقلًا ممنوع و از گناهان کبیره است. از این رو خداوند متعال دستور داد زنان و مردان نامحرم از محرمات الهی چشم بپوشند:

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغْضُبُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَ يَخْفَظُوا فُرُوجَهُمْ... قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُبُنَّ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَ يَخْفَطُنَّ فُرُوجَهُنَّ

براساس این دستور الهی، زن و مرد نامحرم می‌باشد از خیره شدن به یکدیگر، چشم چرانی و..... بپرهیزند و خود را مجهز به نیروی عفاف در نگاه سازند تا برای افکار شیطانی زمینه‌ای در وجودشان نماند. همچنان که امام صادق (ع) فرمود:

النَّظَرُ سَهْمٌ مِّنْ سَهَامِ إِنْبِيلِيسِ مَسْمُومٌ مَّنْ تَرَكَهَا لِلَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ لَا لِغَيْرِهِ أَعْقَبَهُ اللَّهُ إِيمَاناً يَجِدُ طَعْمَهُ

نگاه کردن (به محرمات الهی) تیری است مسموم و زهردار از تیرهای شیطان، هر که آن را فقط به خاطر خدا ترک کند و چشم از آنچه حرام است بپوشاند، خداوند ایمانی به وی عنایت فرماید که طعم آن را در می‌یابد.

حضرت عباسی (ع) هم در اهمیت عفت نگاه فرمود:

نباید به چیزی که بر تو روا نیست، خیره نگاه کنی؛ زیرا تا وقتی که چشمت را حفظ کنی، هرگز دچار زناکاری نمی‌شوی، و اگر می‌توانی به لباس زنی که نامحرم است نگاه نکنی، نگاه نکن.

پیامبر اکرم (ص) نیز درباره‌ی عفت چشم فرمود:

مَنْ مَلَّا عَيْنَيْهِ مِنْ حَرَامٍ مَلَّا اللَّهُ عَيْنَيْهِ يوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ النَّارِ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ وَ يَرْجِعَ

هر که چشمان خود را از نگاه‌های حرام سیر کند، خداوند در روز قیامت چشمانش را از آتش جهنم پر خواهد کرد؛ مگر توبه کند و برگردد.

عفت در کردار

پرواپیشگی در رفتار و عفاف گرایی در کردار ، عرصه های گوناگون زندگی فردی و اجتماعی را فرا می گیرد . مانند عفت در پوشش ، یعنی گزینش جامه ای که با هویت دینی ، هنجرهای اخلاقی ، شخصیت والای انسانی و ارزش های متعالی اجتماعی ، سازگار باشد و حوزه ارتباطهای انسانی را به نمایشگاهی از جلوه های بدنش و دوخت و دوز مددگر ایانه تبدیل نکند . عرصه های فرهنگی ، اقتصادی ، سیاسی جلوه گاه عربیان نمایی های هوس انگیز و خردسوز نگردد و به جای تجلی عقلانیت ، دین ورزی ، اخلاق پیشگی و انسانیت ، حیوانیت لجام گسیخته به میدان نیاید.

ره آوردهای عفت

عفت و خویشتن بانی ، بازتاب های شگرف و زندگی سازی دارد . من بر این باورم که پژوهندگان مسائل اجتماعی باید بیشتر به اینها توجه کنند.

- ✓ آرامش روحی
- ✓ سلامت جسمانی
- ✓ سلامت اخلاقی
- ✓ سلامت نسل
- ✓ پایداری جمال
- ✓ پایداری خانواده
- ✓ امنیت اجتماعی
- ✓ پاک نامی

عفت در کفار

در آیه ۲۳ سوره احزاب درباره وظایف زنان در لزوم رعایت عفاف در سخن گفتن با مردان نامحرم می فرماید: **(فلا تخضعن بالقول فیطمع الذی فی قلبہ مرض و قلن قولًا معروفا)**; پس به گونه ای هوس انگیز سخن نگویید که بیماردلان در شما طمع کنند، و سخن شایسته بگویید

«البته عفاف مخصوص زنان نیست و مردان نیز باید عفیف باشند و لیکن چون مردان به دلیل داشتن قدرت جسمانی و برتری جسمانی ممکن هست به زن ظلم کنند و بر خلاف میل او رفتار نمایند، از این رو اسلام بر روی عفت زن تأکید بیشتری نموده است».

خصوص در اینجا به معنای این است که زنان در برابر مردان آهنگ سخن گفتن را نازک و لطیف نکنند تا مردان بیمار دل را دچار ریبه و خیال های شیطانی کنند و شهوت آنها را برانگیزانند منظور از بیماری دل، **دداشت نیروی ایمان است**: آن نیرویی که آدمی را از میل به سوی شهوت باز می دارد.

و (قولاً معروفا) یعنی سخن معمولی و مستقیمی بگویند که به دور از کرشمه و ناز باشد و شرع و عرف اسلامی آن را پسندیده دارد.

این آیه اشاره به کیفیت و محتوای سخن گفتن و حرمت صحبت کردن با ناز و عشوه دارد و **صحبت کردن با نامحرم باید عفیفانه و به دور از نرمش و خضوع و خودنمایی باشد**. همچنین براجتناب از هرگونه سخنان بیهوده و غیرضروری و شهوت انگیز تأکید دارد و متذکر می گردد در صورت عدم رعایت این امر ممکن است در اثر نمایش جاذبه های زنانه و سخنان هوس آلوده، افرادی که از سلامت روحی و روانی و اعتدال نفسانی - که در اثر ضعف یا فقدان ایمان می باشد - برخوردار نباشند به فکر گناه و فحشا بیفتدند و امنیت جامعه را به خطر بیندازند.

عفّت

قرآن یکی از ویژگی های مؤمنان راستین را، عفاف و پاکدامنی می داند و می فرماید: «**والذين هم لفروجهن حافظون**» «آنان {مؤمنان} کسانی هستند که دامان خویش را از بی عفتی حفظ می کنند.» (مؤمنون ۵)

در فضیلت عفاف روایات بسیاری آمده از جمله:
«**افضل العباده العفاف.**»؛ برترین عبادت، عفت است.
«**العفه رأس كل خير.**»؛ عفت، در رأس همه خوبی ها است.

«**العفه افضل الفتوه .**»؛ عفت، برترین جوانمردی است.
«**العفه افضل شيمه.**»؛ عفت برترین خصلت است.
«**العفاف يصون النفس و ينزعها عن الدنيا.**»؛ عفت نفس را مصون و آن را از پستی ها دور نگه می دارد.
«**العفاف زهاده .**»؛ عفت پارسایی است.

با دققت در آیات و روایات درمی یابیم عفت به معنی مناعت و آن حالت نفسانی است که {انسان را} از غلبه شهوت بازدارد. و هم چنین به معنی پارسایی و پرهیزکاری و بازداشتمن از حرام است.

به طور کلی، عفت را می توان یک صفت انسانی و ملکه نفسانی و زینت باطنی دانست که موجب می شود تمام اعمال و حرکات و گفتار و پوشش انسان، عفیقانه و فاقد رذیلت های شهوانی و هوس مآبانه باشد.